

FLUORİD UYGULAMALARI

Doç. Dr. Firdevs TULGA*

ÖZET: Gelişmiş ülkelerde görülen yüksek orandaki çürük azalması fluorid uygulamalarına bağlanmaktadır. Bu makalede toplumumuzun tüm kesimlerinde ve çürük riski yüksek çocukların fluorid uygulamalarının gerekliliği belirtilmiştir, sistemik ve yüzeyel fluorid uygulamaları anlatılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sistemik fluorid uygulaması, Yüzeyel fluorid uygulaması.

ABSTRACT: FLUORIDE APPLICATIONS. The decline in the caries incidence observed in the developed countries is attributed to the widespread fluoride applications. In this article, systemic and topical fluoride applications are reviewed with emphasis on the necessity of fluoride applications in every level of our community and especially in caries-prone children.

Key Words: Systemic fluoride applications, Topical fluoride applications.

Günümüzde ağız ve diş sağlığının en önemli sorunları olarak, periodontal hastalıklar ve diş çürükleri görülmektedir. Bu hastalıklarda riskleri artıran faktörler arasında ferment olabilen karbonhidratların aşırı kullanımı, ağız sağlığı kurallarına uyalmaması ve fluorid uygulamalarının yetersizliği bulunmaktadır (18, 24).

İnsan yaşamı için gerekli olan yedi eser elementten biri olan fluorun, kimyasal aktivitesi çok yüksektir ve elektro negatif bir elementtir. Yüksek aktivitesi nedeniyle doğada organik ve inorganik tuzlar halinde bulunur. Fluor doğada; bitkilerde, hayvanlarda, suda, atmosferde, topakta ve vücutumuzun çeşitli dokularında eser miktarda bulunmaktadır. Bitkisel kaynaklı gıdalar içinde en çok fluor içeren çay ve tütündür. Günde ortalama 2.5 bardak çay içen bir kişinin 0.5 mg fluorid aldığı bildirilmiştir. Hayvansal kaynaklı gıdalar içinde ise en çok fluor içeren balıkta ve etinde 1 ppm, derisinde 8 ppm ve kemiğinde 700 ppm. fluor bulunmaktadır (5, 12, 16, 18).

1970 yılında Dünya Sağlık Örgütü tarafından çürükten korunmada bir halk sağlığı yöntemi olarak kabul edilen fluorid uygulamaları çocukların ve yetişkinlerin diş tedavilerinde önemli olduğu kadar özellikle;

- Radyasyona, otoimmün hastalıklara bağlı oluşan xerostomia vakalarında ve
- Ortodontik tedavi gören, risk altındaki hastalar içinde çok önemlidir (1, 3, 7, 9).

* A.Ü. Diş Hek. Fak. Pedodonti Anabilim Dalı.

Maloklüzyon tedavisinde, sabit tedavinin bir parçası olan ortodontik bant ve braketlerin simentasyonu, mine de-mineralizasyonu ve buna bağlı olarak gelişen çürük neddeniyle ortodontistler için önemli bir problem oluşturur. Ortodontik bantların yerleştirilmesinden önce mine yüzeyinin fosforik asitle asitlenmesinin, örtülmemiş, asitlenmiş minede çürüge neden olabileceği belirtilmiştir. Yine ortodontik braketlere komşu resin yüzeyleri ile bonding ve resinin birleşim yerleri üzerinde plastrın akümüle olduğu gösterilmiştir. Ayrıca ortodontik tedavi gören hastalarda oral hijyenin etkin bir şekilde sürdürülmesinin güçlüğü de ortodontik olarak bantlanan veya braketlenen dişlerde mine dekalsifikasyonuna ve çürüge neden olmaktadır (1, 3, 9).

Bu hastalarda minenin dekalsifikasyona karşı direncini artırmak için birçok yöntem önerilmiştir. Bu yöntemler arasında asitlemeden önce mineye yüzeyel fluorid uygulaması, asit solüsyonlarına fluor katımı ve braketlerin fluor salma özelliğini olan cam iyonomer simanlarla yapıştırılması gösterilebilir (1, 3, 9).

Dişhekimiğinde çürük önleyici maddeler olarak uzun yıllardır etkinliği kanıtlanmış fluoridler sistemik ve yüzeyel olarak uygulanırlar.

I. Sistemik Fluorid Uygulamaları

İçme sularının, okul sularının, tuzun fluorlanması, damla, tablet, pastil, fluor vitamin karışımı gibi çeşitli şekillerde yapılabilir. Genel sağlık ve çürük prolifaksiyon açısından ideal günlük sistemik fluorid dozu 1 lt. suya 1 mg. dir (11, 12, 15, 24).

İçme sularının fluorlanması dişlerin çürüge karşı korunmasında en etkin ve yaygın uygulama olanağı sağlayan ekonomik bir yöntem olmasına rağmen, özellikle ülkemizde arıtma santralleri fluorlanması işlemi için uygun koşullarda değildir. Ayrıca içme sularının fluorlanması işlemelerinde; ülkemizin teknik ve ekonomik güçlükleri yanısıra, fluor düzeyinin sürekli kontrol edilmesi gereği, ortak su dağıtıımı bulunmayan bölgelerde fluorlanmış sulardan herkesin yararlanmaması gibi dezavantajlar da vardır. Yine ülkemizde okul suları ayrı bir şebekeye bağlı olmadığından fluorlanması bugün için olanaksızdır. Ayrıca okul çağındaki çocuklarda sürekli dişlerin çögünün gelişimlerini ve kalsifikasiyonlarını tamamlamış olması fluorun etkisinden yararlanılmasını kısıtlamaktadır (5, 12, 18, 24).

İçme sularının teknik ya da ekonomik açıdan fluorlanmasıının olanaksız olduğu ülkelerde sistemik fluor damla, tablet vs. şekilde sağlanabilir (12, 14, 18, 30).

Merkezi su kaynağı sistemleri yetersiz olan geri kalmış ülkelerde tuzların fluorlanması da bir öneri olarak ortaya atılmış ancak tuza katılacak fluor miktarı hesaplanırken suların doğal fluor miktarının da göz önünde bulundurulması gerektiğinden, işlemin uygulama açısından göründüğü kadar kolay olmadığı düşünülmüşdür. Ayrıca fluorun yiyeceklerle beraber alındığında emiliminin yavaş olduğu da bilinmektedir (4, 6, 12, 16, 19).

Florun sistemik etkisi, ağızdan alınan fluoridin % 90'ının mideden, % 10'unun ince bağırsağın üst kısmından hızla emilip, kan yoluyla taşınarak mineralize dokularda (diş, kemik, tırnak) apatit tuzu halinde depolanmasıyla gerçekleşmektedir (5, 18, 30).

Kemiklerde fluor tutunması ömür boyunca devam eden, ancak mineralizasyonun tamamlanması ile azalan bir olaydır. Çocukta alınan florun % 50'si kemikte depolanabilirken, ileri yaşlarda bu oran % 10 civarında olmaktadır. Genç bireylerde femur korteksinde 500 ppm fluor bulunurken, 70 yaşın üzerinde 2000 ppm'e ulaşır. Florun atılımı ise dişki, idrar, tükürük, gözyaşı, deri, ter, solunum yolları ile olmaktadır. Fluor; kalsiyum, magnezyum, derrir ve aluminyum gibi fluor ile kolayca bileşikler yapan elementlerce zengin bir diyet ile birlikte alınırsa, kalsiyum fluorid ve fluoroapatit gibi çözünürlüğü çok düşük bileşikler oluşturarak, emilimi yavaşlar ve dişki ile atılan fluor miktarı artar. Bu nedenle akut fluor zehirlenmelerinde % 0.15'lük kalsiyum ile midenin yikanması önerilir (5, 29).

Florun plasentadan seçici bir geçiş olduğu bilinmektedir. Ancak, annenin aldığı florun çocuğun dişleri üzerinde etkili olup olmadığı hala tartışılmaktadır. Eğer annenin iskeleti fluora belli bir oranda doymuşsa florun plasentadan geçişinin daha hızlı olacağı belirtilmektedir. Bu durumda, hamileliğin son aylarında bebeğin anneden aldığı fluor miktarı artmakta ve süt dişleri de bundan yararlanabilmektedir. Dişlerin sürmesinden sonra ise çouğa verilecek fluor tabletleri yoluyla elde edilecek sistemik etkinin yanısıra florun dişler üzerinde yüzeyel etki oluşturduğu da bildirilmektedir (5, 18). Bu nedenlerle fluor tabletlerinin annenin hamileliğinden başlayarak dişlerin kalsifikasyonu tamamlanana kadar özellikle aktif çürüklü çocukların kesintisiz olarak verilmesi uygun görülmektedir. Ancak florun sistemik olarak uygulandığı programlarda, bireyin yaşı, çürüklük aktivitesi, içme suyundaki fluor miktarı, iklim şartları, yiyecek ve içeceklerle alınan fluor miktarı göz önünde bulundurulmalı ve uzun süre devam edecek sistemik uygulama mutlaka doktor kontrolünde yürütülmelidir (8, 12, 14, 18, 28, 30). Buna göre; içme suyundaki fluor seviyesi ve çocuğun yavaş ve kilosuna göre önerilecek fluor dozları Tablo I'de gösterilmiştir. Ülkemizde kullanılan fluor preparatı Zymafluor (Novart's) tabletidir.

Tablo I: İçme suyu fluor miktarları ile çocuğun yaş ve kilosuna göre önerilen sistemik fluor dozları (5, 33).

Yaş (Yıl)	Kilo (Kg)	Sudaki Fluor Düzeyi (ppm)		
		< 0.3	0.3-07	> 0.7
0-2	3.4-12.4	0.25	0	0
2-4	12.4-16.4	0.50	0.25	0
4-6	16.4-21.4	0.75	0.50	0
> 6	> 21.5	1.00	0.75	0

Son yıllarda araştırmacılar diş çürüğünün engellenmesiyle fluorozis oluşumu arasındaki doz dengesinin çok iyi ayarlanması gerektiğini önemle vurgulamaktadırlar (11, 18, 25, 28, 29). Sistemik fluorun toksisite riski ve fluorozise sebep olabilmesinin yanısıra dişler sürdürdükten sonra ağız ortamında iyon alışverişi sonucu yüzeyel minden fluor kaybedilmesi iyi bir çürüklük profilaksi için yüzeyel uygulamanın şart olduğunu göstermektedir (5, 16, 25, 26, 29). Ayrıca, florun asıl etkisini, sanıldığı gibi olumsakta olan minenin yapısına sistemik yolla girerek değil, mine ile doğrudan temas etmesi sonucu gösterdiği kabul edilmektedir. Nitekim, fluorlanmış su kullanan bireylerde düz mine yüzeyleri sudaki fluorun yüzeyel etkisinden büyük oranda yararlanırken, pit ve fissürlerde yüzeyel temasın olmaması nedeniyle bu bölgelerde yüzeyel fluorid uygulamaları başarılı olamamaktadır (5, 12, 16, 18, 20, 24).

II. Yüzeyel Fluorid Uygulamaları

Çürüklük profilaksisinde fluoridlerin yüzeyel olarak uygulanması 1940'larda Bibby ve Knutson'un çalışmaları ile başlamıştır (26).

Yüzeyel olarak uygulanan fluoridlerin, çürüklük önleyici etkileri farklı mekanizmalarla açıklanmaktadır. Bu mekanizmalar şunlardır (5, 13, 15):

- I. Diş dokuları üzerine olan etkileri
- II. Bakteri pliği üzerine olan etkileri
- III. Başlangıç halindeki çürüklük lezyonlarına olan etkileri.

I. Diş Dokuları Üzerine Olan Etkileri

a) Minenin Yüzey Özellikleri Üzerine Olan Etkileri

Yüksek konsantrasyonlardaki fluorid uygulamaları protein ve bakterilerin mine yüzeyine birikimini engelleyerek çürüklük oluşumunu önlemektedir. Florun yüzeyel etkisi ile yüzeydeki hidroksilapatit kristalleri iyonize olur ve açığa çıkan Ca ile reaksiyona girerek CaF_2 tabakası meydana gelir. Topikal uygulama preparatlarının belirli bir süre

dişe yapışma özelliği nedeniyle bu yeni oluşan CaF_2 tuzu diş yüzeyinden uzaklaşmaz ve yavaş bir tempo ile alttaki apatit kristallerine fluor iyonu yollayıp bunların fluoroapatite dönüşmesini sağlar. Ayrıca yüksek konsantrasyonlardaki fluor, minenin yüzey enerjisini de azaltarak minenin daha az ıslanmasına ve daha az plak birikimine neden olur (5, 13, 15).

b) Dentin Dokusu Üzerine Etkisi

Fluoridler, açığa çıkan dentin dokusu üzerine uygulandığı zaman aşağıda açıklanan mekanizmalar yardımıyla dentin çürüğünün ilerlemesini yavaşlatır.

1- Çürük dentin dokusunun yüzeyel tabakalarında fluor iyonunun etkisiyle dentin kanallarının ağızları kalsiyum fosfatla tıkanır ve yine fluor iyonlarının etkisiyle bu kalsiyum fosfat kristalleri asitlere dirençli hidroksilapatit kristallerine dönüşür. Fluor iyonunun remineralizasyonu sağlayan bu apatitlerin yapısına girmesiyle de kristallerin asitler karşısında çözünürlük derecesi daha da azalır.

2- Dentin kanal ağızlarının bu şekilde tıkanmasıyla diş pulpası için ırkılıcı ajanların pulpaya iletilmesi engellenir.

3- Fluoridler açık dentine uygulandığı zaman odontoplastlar üzerinde sekonder dentin yapımını hızlandırıcı etki gösterir (5, 13, 15).

II- Fluorun Bakteri Plağı Üzerine Etkisi

Son yıllarda fluorun bakteri plağının oluşumu ve metabolizması üzerine de önemli etkileri olduğu gösterilmiştir.

1- Ortamda fluor bulunduğuunda, asidojen bakterilerin glikoz yıkımı yavaşlar ve ortaya çıkan asit miktarı daha az olur.

2- Fluor, asit etkisiyle plağa geçen fosfat iyonlarının bakteri sitomembranına fiks olmasını öner ve böylece plak ile mine yüzeyi arasında asidin tamponlanması ve demineralize minenin remineralizasyonu için gerekli serbest PO_4 iyonu kalır. Ortamın ph'sı yükseldiğinden bu PO_4 'lar Ca iyonlarıyla tuz kompleksleri oluşturarak çökebilirler.

3- Fluorun mine apatitinin yapısına girmesiyle tükürük glikoproteinleri dişlere çok zor çökeleceği için plak oluşumu güçleşir.

4- Fluorun; mikroorganizmaların, özellikle *S. mutans* ve *sangius*'ların plaklısı sayılarını azaltıcı bir etkisi de mevcuttur (5, 13, 15).

III- Fluorun Başlangıç Halindeki Çürük Lezyonlarına Etkisi

Fluor, sağlıklı diş minesinin apatit kristallerini çürüge karşı dirençli hale getirdiği gibi başlangıç halindeki çürüklerde de lezyonun iyileşmesini ve remineralize olmasını hızlandırır.

Başlangıç halindeki çürük lezyonlarında yüzeyde ve yüzeyin altında parçalanmış kristal parçacıkları ve yüzey altında bu kristal yıkımları sonucu oluşmuş kristaller arası mikroboşluklar vardır. Bu düzensiz yapı ve kristaller arasındaki mikroboşlukların yaygın ya da yer yer kalsiyum tuzu çökeltileri ile kaplandığı görülür. Bu tuzların iyon kaynağı, tükürükten gelen ya da çürük lezyonundaki parçalanmış kristallerden çözünen iyonlardır. Ortama çökelen bu kalsiyumfosfat tuzları apatit haline dönüşerek minedeki madde kaybını yine mineye en yakın kristal tipi ile telafi etme eğilimindedir. Ortamda fluor bulunduğu zaman, minenin mineralizasyonunda olduğu gibi, okta-kalsiyumfosfat kristallerinin hidroksilapatit kristaline dönüşmesi hızlanır. Bu değişim sırasında fluor yalnızca katalizör rol oynamaz aynı zamanda olumlu etkisi olan apatitin yapısına da girerek asitlere dirençli fluorhidroksilapatitlerin meydana gelmesine yardımcı olur (5, 13, 15).

Yüzeyel fluorid uygulamaları: İçerdikleri fluorid bileşikleri, konsantrasyonları ve uygulama şekillerine göre grupperlerdir. Düşük konsantrasyondaki fluorid preparatları; diş macunları, diş iperi ve gargaralardır. Bireyler tarafından her gün kullanırlar. Yüksek konsantrasyondaki fluorid preparatları ise; fluoridlı solüsyonlar, jeller ve cilalardır. Dişhekimi tarafından bireylerin ve toplumun çürük aktivitesi gözönüne alınarak belirli periodlarda uygulanırlar. Fluorid içeren solüsyon ve jellerin, yüzeyel uygulamasında ise yaygın olarak NaFluorid (NaF) ve asidülofpatit fluoridler (APF) kullanılmaktadır (5, 14, 23, 24, 25, 26).

NaFluorid Solüsyonu: % 2-4'lük nötral NaF kullanılır. 2-4 gr NaF, 100 ml. distile su ile plastik bir işe içerisinde karıştırılır, 20 gün süreyle kullanılabilir. Uygulama Knutson teknigi ile yapılır.

Knutson Tekniği: Dişler diş macunu ve diş ipiyle dikkatlice temizlenir. Pamuk rulolarla izolasyon sağlanır. Tükürük emici takılır, dişler kurutulur. Solüsyon dişler üzerine, pamukla 4 dakika süreyle tatbik edilir. Tedaviden sonra yarı saat süreyle hastaya ağını çalkalamaması ve birsey yiip içmemesi hatırlatılmalıdır. Uygulama birer hafta arayla 4 defa yapılır. 6 ay veya yılda 1 kez olmak üzere tekrarlanır (21, 23, 25, 26, 31).

Yüzeyel fluoridlerin büyük bir kısmını fluorid jelleri oluşturmaktadır. Jeller % 1.23'lük APF ve % 2'lük nötral NaF'dan oluşur. APF'in jel formu uygulama kolaylığından dolayı solüsyon formundan daha sık kullanılır. Jellere katılan renk ajanları, ulaşımayan bölgelerin saptanmasını sağlar. Asit pH'ya bağlı nahoş tadı gizlemek için tatlandırıcılar içerir (21, 26).

Jeller köpük kaşıklarla uygulanır (Sultan Topex, Fl. trays Trans Canada Dental LTD. Canada). Doza dikkat edilmelidir. Bu nedenle kaşığa konulacak jel miktarı tüm kaşık kapasitesinin % 40'ını veya 2 ml'yi geçmemelidir.

Fazla jelin ağızın ön bölgесine akıp tükürük emici tarafından emilebilmesi için çocuğun başı öne doğru eğilmeli dir. Jel tükürük akışını stimüle ettiği için fluoridin yutulmasını azaltmak amacıyla uygulamayı takiben çocuğun 30 saniye-1 dakika süreyle tükürmesi önerilmelidir. Jeller 4 dakika süreyle uygulanır. 6 ay ya da 1 yıllık ara ile uygulama tekrarlanabilir. Şu anda ülkemizde bulunan jellerin ticari şekli (Nupro APF-NaF Gel Dentsply, USA Sultan Topex Top. Fluo. Gel, Trans Canada Dental, LTD, Canada) dir (17, 21, 26, 27, 31, 32, 34, 35).

Fluoridli gargaralar genellikle sağlık ve okul personeli ile ebeveynin kontrolü altında uygulanır. Fluoridli gargaralar % 0.05-% 0.2 arasında değişen konsantrasyonlarda kullanılırlar. Fluoridli gargaraların fluoridli diş macunları ile birlikte kullanıldıklarında etkinlikleri artar. Bu yöntem gararayı yutabileceği endişesi ile 6 yaşın altındaki çocuklara önerilmez (2, 23, 25, 31).

Fluoridlerin diş minesi ile daha uzun süre temasta kalarak mine ile reaksiyona girmesini sağlayan fluoridli diş vernikleri, yılda 2 kez olmak üzere fırça ya da şırıngalarla uygulanır. Duraphat % 2.2 fluorid içeren, Fluoroprotector ise % 0.7 silanfluorid içeren verniklerdir (21, 22, 26).

Ayrıca son yıllarda fluoridlerin laser, klorhexidin ve şeker alkolleriley kombin kullanımları ile kontrollü fluorid salan sistemlerin araştırılması gündeme gelmiştir (10).

Son elli yılda dişhekimliği "koruyucu hekimlik" açısından büyük gelişmeler kaydetmiştir. Bugün Amerika Birleşik Devletlerinde ve gelişmiş diğer bazı ülkelerde 5 yaşında çürüksüz çocuk oranı % 95'lere ulaşmaktadır. Bu aşamaya, koruyucu hizmetlerin toplumun tüm kesimlerince kabullenerek günlük kullanıma katılması sayesinde ulaşmıştır.

Çocuk hastaya en fazla hizmet sunan pedodontist, ortodontist ve tüm hekimler; dental bilincin temellerinin çocukların atıldığı ve yetişkinlerde görülen dental sorunların çoğunun da zamanında alınmamış önlemlerden kaynaklandığını düşünmeli ve sağlıklı nesillerin yetiştirmesi, koruyucu yöntemlerin toplumumuzda yaygınlaştırılması için el ele vermelidir.

KAYNAKLAR

- 1- Bryant BS, Retief DH, Bradley EL, Denys FR. The Effect of Topical Fluoride Treatment on Enamel Fluoride Uptake and the Tensile Bond Strength of an Orthodontic Bonding Resin. *Am J Orthod* 87(4): 294-302, 1985.
- 2- Corpron BH. In vivo Remineralization of Artificial Enamel Lesions by a Fluoride Dentifrice or Mouthrinse. *Caries Res* 20: 48-55, 1986.
- 3- Croll TP. Light-Hardened Glass-Ionomer-Resin Cement Restoration Adjacent to a Bonded Orthodontic Bracket: A case report. *Quint Int* 25(1): 65-67, 1994.
- 4- Dames C. Fluorides: Mechanisms of Action and Recommendations for Use Can Dent Assoc J 55(9): 721-723, 1989.
- 5- Ekstrand J, Fejerskov O, Silverstone LM. Fluoride in Dentistry. Inc Copenhangen, 1988.
- 6- Ericsson SY. Cariostatic Mechanisms of Fluorides: Clinical Observations. *Caries Res* 11 (Suppl 1): 2-41, 1977.
- 7- Field EA, Longman LP, Bucknall R, Kaye SB, Higham SM, Edgar WM. The Establishment of a Xerostomia clinic: a prospective study. *Br J Oral and Maxillofac Surg* 35: 96-103, 1997.
- 8- Grobler JR, Louw AJ, Rossouw RJ. Surface Enamel Fluoride Concentrations of Different Types of Human Teeth in a High and Near-Optimal-Fluoride Area. *J Dent Res* 65(6): 945-947, 1986.
- 9- Hallgren A, Oliveby A, Twetman S. Salivary fluoride concentrations in children with glass ionomer cemented orthodontic appliances. *Caries Res* 24: 239-241, 1990.
- 10- Hanes CM, Hanes PJ. Effective delivery systems for prolonged fluoride release: review of literature. *JADA* 113, 431-436, 1986.
- 11- Heifetz SB, Horowitz HS. The Amounts of Fluoride in Current Fluoride Therapies: Safety Considerations for Children. *J Dent Child* 51: 257-269, 1984.
- 12- Horowitz HS. The of water fluoridation and other systemic fluorides. *J Dent Res* 69: 760-764, 1990.
- 13- Koch G, Modeer T, Poulsen S, Rasmussen P. Pedodontics A Clinical Approach. Copenhagen Munksgaard, 1991.
- 14- Konig KG. Feasibility of the Combined Use of Fluorides. *J Dent Res* 69 (Spec Iss): 801-804, 1994.
- 15- Koray F. Diş Çürükleri, Altın Matbaacılık, İstanbul, 1981.
- 16- Kunzel W. Systemic use of fluoride-other methods: Salt, sugar, milk, etc. *Caries Res* 27: 16-22, 1993.
- 17- Lecompte EJ. Clinical Application of Topical Fluoride Products: Risks Benefits and Recommendations. *J Dent Res* 66(5): 1066-1071, 1987.
- 18- Levy SM, Maurice TJ, Jakobsen JR. Feeding patterns, water sources and fluoride exposures of infants and 1-year-olds. *JADA* 124: 65-69, 1993.
- 19- Marthaler TM. Cariostatic Efficacy of Combined Use of Fluorides. *J Dent Res* 69 (Spec Iss): 797-800, 1990.
- 20- Mathewson RJ, Primosch RE. Fundamentals of Pediatric Dentistry. Quintessence Publishing Co; Inc; 119: 136-386, 1995.
- 21- Mellberg JR. Evaluation of Topical Fluoride Preparations. *J Dent Res* 69 (Spec Iss): 771-779, 1990.
- 22- Retief DH, Bradley EL, Holbrook M, Switzer F. Enamel Fluoride Uptake Distribution and Retention from Topical Fluoride Agents. *Caries Res* 17: 44-51, 1983.

- 23- Ripa LW. Need for Prior Tootcleaning When Performing a Professional Topical Fluoride Applications. *JADA* 109: 281-285, 1984.
- 24- Ripa LW, DePaola P, Horowitz H, Nowak A, Schrottenboer G, Stokey G, Volpe A. A guide to the use of fluorides for the prevention of dental caries. *JADA* 113: 506, 1986.
- 25- Ripa LW. Topical Fluorides: A Discussion of Risks and Benefits. *J Dent Res* 66(5): 1079-1083, 1987.
- 26- Ripa LW. An Evaluation of the Use of Professional Topical Fluorides. *J Dent Res* 69 (Spec Iss): 786-796, 1990.
- 27- Rubenstein LK, Avent MA. Frequency of Undesirable Site-effects Following Professionally Applied Topical Fluoride. *J Dent Child* 54: 245-247, 1987.
- 28- Siegel ND, Degnan ET. Variation Among Fluoride Concentrations of Water from Domestic Wells in a Four-Country Area. *J Dent Child* 52: 347-352, 1985.
- 29- Simith FA, Hodg HC. Toxicology of monofluorophosphate. *Caries Res* 17: 36-45, 1983.
- 30- Stephen KW. Systemic Fluorides: Drops and Tablets. *Caries Res* 27 (Suppl 1): 9-15, 1993.
- 31- Stokey GK. Critical Evaluation of the Composition and Use of Topical Fluorides. *J Dent Res* 69 (Spec Iss): 805-812, 1990.
- 32- Tyler JE, Andlaw RJ. Oral Retention of Fluoride after Application of APF Gel in Air-cushion Trays. *Br Dent J* 162: 422-425, 1987.
- 33- Wei SHY. Fluoride Supplementation in Stewart RE, Barber TK, Troutman KC Wei SHY (Ed). *Pediatric Dentistry*. The CV Mosby Company St Louis Toronto London, 737-746, 1982.
- 34- Wei SH, Yiu CK. Evaluation of the Use of Topical Fluoride Gel. *Caries Res* 27 (Suppl 1): 29: 34, 1993.
- 35- Whitford GM, Allmann DW, Shahed AR. Topical Fluorides: Effects of Physiologic and Biochemical Processes. *J Dent Res* 66(5): 1072-1078, 1987.